

De operationele politiebriefting onderzocht (2). Een actie(vervolg)onderzoek om tot een effectieve politiebriefting te komen (2015). A. Scholtens (Crisislab, Renswoude). Politiekunde 51a

Doelstelling

Het, samen met de politiepraktijk, ontwikkelen van een briefingsconcept dat als sturings-instrument meer betekenis zou (kunnen) hebben dan het huidige concept.

Onderzoeksvraag

Hoe zou een operationele politiebriefting eruit moeten zien, wil deze als sturingsinstrument effectiever zijn dan nu het geval is?

Methoden van onderzoek

- ontwikkeling van een nieuw sturingsconcept
- participerende observaties van het sturingsconcept, inclusief het briefingsconcept
- effectmeting van de werkopdrachten en de daarvoor benodigde informatie
- gesprekken met betrokkenen over de nieuwe werkwijze
- vragenlijst

Uitgevoerd in:

Basisteam Dronten, Noordoostpolder, Urk (DNU), Basisteam Noord-Drenthe

Samenvatting

De operationele politiebriefting staat als sturingsinstrument al lange tijd centraal in de (nationale) doctrines over de gewenste werkwijzen van de politie. Met de introductie van de Nationale Politie is het thema (de)brieften zelfs nog nadrukkelijker op de agenda gezet: het thema is als een van de vier focuspunten voor de aankomende jaren benoemd.

Een van de bevindingen uit eerder onderzoek naar de effectiviteit van de operationele politiebriefting als sturingsinstrument, was dat opdrachten en informatie in de plenair gepresenteerde briefing nauwelijks onthouden worden omdat er te veel en te weinig toegespitste informatie wordt gegeven. In dit vervolgonderzoek zijn daarom samen met de politie nieuwe briefingsconcepten ontwikkeld. Aan de hand van een effectmeting, vergelijkbaar met het onderzoek uit 2012, is onder andere gekeken of deze briefingsconcepten als sturingsinstrument effectiever zijn dan de plenaire briefing.

Een eerste bevinding is dat de opdrachten die nu gericht op de persoon werden uitgegeven beter werden onthouden dan in de plenair gepresenteerde briefing. De nieuwe briefingsconcepten zijn daarmee ten minste in potentie als sturingsinstrument effectiever gebleken dan de klassieke plenaire briefingsopzet.

Een tweede bevinding is dat politiemedewerkers het krijgen van een specifieke opdracht als bijzonder positief ervaren. Het maakt hen verantwoordelijk voor een specifieke taak en maakt duidelijk wat zij concreet moeten doen.

Een derde bevinding is dat het zwakste punt in de uitvoering van de bedachte sturingsconcepten het optreden van de operationeel leidinggevenden is. Het blijkt voor hen lastig om directief te sturen wanneer uitvoerende politiefunctionarissen zonder goede reden afwijken van opdrachten. De betreffende leidinggevenden zijn in de huidige politiepraktijk nog onvoldoende gewend om daadwerkelijk directief sturing te geven aan de uitvoering. Een succesvolle implementatie van de nieuwe briefingsconcepten vraagt dan ook om aandacht voor het trainen van politiechefs in directieve sturing van de uitvoering.